

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

04 august 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Toma Nadejda

Judecători – Timofti Vladimir, Cobzac Elena

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Conoval Igor în numele inculpatului, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Gherus Victor XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 01.10.2018 – 12.06.2019 (prima instanță);
2. 20.08.2019 – 23.02.2021 (instanța de apel);
3. 13.05.2021 – 04.08.2021 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău /sediul Buiucani/ din 12 iunie 2019, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală conform art. 364¹ Cod de procedură penală, Gherus Victor a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 217 alin. (4) lit. b); art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilite pedepsele:

- în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal – 1 an închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa sau de a exercita funcții legate de circuitul drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, pe un termen de 4 ani;

- în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal – 1 an 2 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa sau de a exercita funcții legate de circuitul drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, pe un termen de 4 ani;

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit lui Gherus Victor, pedeapsa definitivă de 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa sau de a exercita funcții legate de circuitul drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, pe un termen de 5 ani;

În temeiul art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită inculpatului a fost suspendată

pe un termen de 2 ani.

S-a încasat în beneficiul statului din contul inculpatului, suma de 3 360 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Gherus Victor, înțelegând caracterul ilegal al acțiunilor sale, în perioada nestabilită de organul de urmărire penală, de la surse necunoscute a obținut o masă vegetală, în cantitate de 0,780 gr ce conține cannabinoidul sintetic MDMB(N) - 2201, analog al substanței stupefiante AB-PINACA-CHM, pe care a păstrat-o în scop de consum personal până la data de 21 ianuarie 2018, aproximativ ora 17:10 min., când aflându-se pe dresa: mun. Chișinău, str. V. Alecsandri 72, a fost depistat de către ofițerul principal de sector Garea Lucian.

În rezultatul acțiunilor de urmărire penală, la fața locului la suprafața solului depistat și ridicat un pachetel de tip zip-lock din polimer cu o masă vegetală uscată și mărunțită de culoare galbenă cu cantitatea de 0,780 gr, care conform raportului constatare tehnico - științifică nr.34/12/1-R-1-374 din 12.04.2018, constituie cannabinoidul sintetic MDMB(N) -2201, analog al substanței stupefiante AB-PINACA- HM, care este inclusă în tabelul I substanțe stupefiante și substanțe psihotrope utilizate în scopuri medicale, lista nr.2, substanțe psihotrope, aprobată prin Hotărârea ruvemului nr. 1088 din 05.10.2004.

Conform pct. 193 a Listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, probată prin Hotărârea Guvernului nr. 79 din 23 ianuarie 2006, cantitatea masei vegetale depistate și ridicate este de 0,780 gr se atribuie la proporții deosebit mari.

Tot Gherus Victor, urmărind scopul păstrării substanțelor narcotice pentru consum propriu, în circumstanțe nestabilite de organul de urmărire penală a dobândit un pachet de tip zip-lock din polimer incolor în interiorul căruia se afla o masă vegetală uscată și mărunțită de culoare galbenă, pe care ulterior le-a păstrat asupra sa fără scop de înstrăinare până la 16 iulie 2018, aproximativ ora 19:50 min., când la Serviciul Național Unic Pentru Apelurile de Urgență 112, a parvenit informația precum că pe str. V. Belinski nr.59, mun. Chișinău, este o persoană suspectă, posibil drogată. În rezultat la fața locului s-au deplasat colaboratorii Batalionului de Reacționare Operativă a Direcției de Poliție a mun. Chișinău, care l-au depistat pe Gherus Victor și l-au escortat la Sectorul de Poliție nr. 3 al IP Buiucani al DP a mun.Chișinău, situat pe str. Ion Creangă 82/1, mun. Chișinău, unde de la Gherus Victor a fost ridicat un pachet de tip zip-lock din polimer incolor în interiorul căruia se afla o masă vegetală uscată și mărunțită de culoare galbenă, pe care le-a predat benevol.

Conform Raportului de constatare Tehnico - Științifică nr. 34/12/1-R-3458 din 07.08.2018, prin examinarea cu ajutorul cromatografiei gazoase, conform CPT 6.1-10, examinarea drogurilor prin metoda GC/MS, s-a stabilit că: în masa vegetală,

uscată, mărunțită de culoare galbenă, ridicată la 16.07.2018 de la Gherus Victor, în incinta SP-3 al IP Buiucani, din str. I.Creangă 82/1, mun. Chișinău, s-a depistat cannabinoidul sintetic MDMB(N)-2201, care nu se atribuie la categoria substanțelor stupefiante, psihotrope și/sau precursorii acestora. Cantitatea masei vegetale care conține cannabinoidul sintetic MDMB(N)2201 constituie 1,468 g (masă uscată).

Conform scrisorii IMSP Dispensarul Republican de Narcologie, nr. 01-12/632 din 18.04.2017, substanța MDMB (N)-2201 reprezintă analog al substanței AB-PINACA- CHM, care se atribuie la categoria substanțelor psihotrope, incluse în HG nr. 1088 din 05.10.2004 cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora supuse controlului, tabelul I „substanțe stupefiante și substanțe psihotrope neutilizate în scopuri medicale”, lista II „substanțe psihotrope”.

Conform Hotărârii Guvernului nr.79 din 23 ianuarie 2006 privind aprobarea Listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, tabel I pct. 187, substanța AB- PINACA- CHM în cantitate de 1,468 g (masă uscată) reprezintă proporții deosebit de mari.

Astfel, acțiunile inculpatului au fost încadrate în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal – *„păstrarea analogilor drogurilor, săvârșite în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare.”*, și în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal – *„păstrarea analogilor drogurilor, săvârșite în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare”*.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul Buiucani, Ștefan Ciuperca, solicitând casare parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Gherus Victor să-i fie excluse prevederile art.90 Cod penal, invocând că, pedeapsa cu suspendarea condiționată a executării pedepsei conform prevederilor art. 90 Codul penal, care este cea mai blândă pedeapsă prevăzută la art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, numai îl va favoriza pe inculpat să săvârșească pe viitor acțiuni similare, iar de către alte persoane va fi apreciată ca o atitudine tolerantă din partea statului a comportamentului prejudiciabil și va diminua încrederea societății în eficacitatea și echitatea sistemului de justiție.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2021:

S-a admis apelul declarat, s-a casat sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre în această parte potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

Lui Gherus Victor, i s-a stabilit pedepsele:

- în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, cu aplicarea art. 70 alin. (3), 79 Cod penal – 10 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa sau de a exercita funcții legate de circuitul drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, pe un termen de 3 ani;

- în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, cu aplicarea art. 70 alin. (3¹) Cod penal – 2 ani 3 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa sau de a exercita funcții legate de circuitul drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, pe un termen de 3 ani;

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit lui Gherus Victor, pedeapsa definitivă de 2 ani 4 luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a ocupa sau de a exercita funcții legate de circuitul drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, pe un termen de 4 ani;

În rest, s-au menținut prevederile sentinței.

3.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că, prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate în faza de urmărire penală, acceptate de inculpat, o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Gherus Victor în baza art. 217 alin. (4), lit. b); 217 alin. (4), lit. b) Cod penal.

În continuare, instanța de apel a statuat că, prima instanță pripit a conchis că în privința lui Gherus Victor sunt aplicabile prevederile art. 90 alin. (1) Cod penal, în situația în care, la adoptarea soluției, urma să țină cont că, deși inculpatul nu are antecedente penale, acesta anterior, a fost atras la răspundere penală de mai multe ori, fapt ce denotă că inculpatul nu a pășit pe calea corijării, or, acestuia i s-a acordat șansa de a se corija conduita și a demonstra că cele comise constituie un incident în biografia acestuia, însă în final acestea au fost ignorate, ultimul săvârșind noi infracțiuni cu intenție.

Instanța de apel a indicat că, potrivit materialelor cauzei rezultă că inculpatul a fost citat legal și nu s-a prezentat la ședințele de judecată, astfel fiind dispusă aducerea silită a inculpatului de către organul de urmărire penală de 3 ori, deși Gherus Victor la acel moment cunoștea despre existența cauzei penale, fiind adus la cunoștință ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuit, însă din cele din urmă, reiese că Gherus Victor s-a eschivat de la organele de drept.

În continuare, instanța de apel a atestat temeieri de implicare în sensul casării hotărârii contestate în partea individualizării și stabilirii pedepsei deoarece, la stabilirea pedepsei, prima instanță nu a ținut cont de minoratul inculpatului la momentul comiterii infracțiunii, dat fiind faptul că una din infracțiuni a fost săvârșită de Gherus Victor în perioada când acesta era minor, însă instanța nu a

motivată în nici-un fel de ce a reținut ca circumstanță excepțională săvârșirea aceleiași infracțiuni, de o gravitate similară, deja când Gherus Victor avea atinsă vârsta de 18 ani, astfel, omițând a aplica la caz cerințele art. 70 alin. (3¹) Cod penal.

În această ordine de idei, instanța de apel a conchis că, anume pedeapsă cu executare pe un termen de 2 ani 4 luni închisoare, este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunile comise de către inculpat, iar pedeapsă stabilită inculpatului este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social al faptelor comise de inculpat, cât și personalității acestuia.

4. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Conoval Igor în numele inculpatului, indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea deciziei, cu remiterea cauzei la rejudecare, invocând:

- instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, 79 Cod penal, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de modul de comiterea a infracțiunii, mijloacele folosite, lipsa prejudiciului material, da natura și lipsa gravității rezultatului produs, a altor consecințe a infracțiunii, motivul infracțiunii și scopul urmărit, precum și de conduita inculpatului după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal, nivelul de educație, vârsta, starea precară de sănătate, situația familială grea și socială a acestuia, stabilindu-i o pedeapsă inequitabilă pentru infracțiunile comise;

- instanța de apel nu a motivat suficient aplicarea față de inculpat a pedepsei cu închisoarea reală și nu s-a expus asupra personalității și vârstei inculpatului.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, prin care a manifestat dezacordul cu recursul declarat, a solicitat declararea recursului ca inadmisibil fiind vădit neîntemeiat cu menținerea deciziei instanței de apel, motivând prin faptul că instanța de apel și-a argumentat suficient soluția în sensul pedepsei penale stabilite, a ținut cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunilor, de motivul acestora, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Lecturând textul recursului, Colegiul penal constată că, recurentul își exprimă dezacordul doar cu faptul că pedeapsa aplicată este prea aspră, indicând temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, astfel instanța de recurs ordinar supune verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel atunci când: *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că motivul – temeiul de recurs invocat de recurent nu se confirmă în instanța de recurs ordinar, argumentând în acest context următoarele.

Cu referire la temeiul invocat, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că este unul declarativ, deoarece în urma examinării materialelor cauzei și a conținutului deciziei instanței de apel, se constată că instanța de apel în decizia sa (f.d. 214 – 218 v. I) corect și-a motivat soluția privind aplicarea pedepsei definitive și modului de executare a pedepsei, a ținut cont de prevederile art. 61 alin. (2) Cod penal și totodată a ținut cont și de criteriile de individualizare a pedepsei penale, prevăzute de art. 75 Cod penal, a luat corect în considerare: gravitatea infracțiunilor săvârșite – grave, prezența circumstanței atenuante – recunoașterea vinovăției, lipsa circumstanțelor agravante, de faptul că inculpatul era minor la momentul săvârșirii infracțiunii din 21.01.2018, precum și faptul că cauza a fost examinată în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, a redus corect pedeapsa în conformitate cu prevederile alin. (8) a aceluiași articol.

Cât ține de motivele indicate în recurs precum că „instanța de apel nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, 79 Cod penal, nu a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de modul de comiterea a infracțiunii, mijloacele folosite, lipsa prejudiciului material, de natura și lipsa gravității rezultatului produs, a altor consecințe a infracțiunii, motivul infracțiunii și scopul urmărit, precum și de conduita inculpatului după săvârșirea infracțiunii și în cursul procesului penal,

nivelul de educație, vârsta, starea precară de sănătate, situația familială grea și socială a acestuia, stabilindu-i o pedeapsă inechitabilă pentru infracțiunile comise”, Colegiul penal nu le acceptă, or, instanța de apel în decizia recurată a indicat și motivat pe deplin pedeapsa aplicată (f.d. 214 – 218 v. I), a dat apreciere tuturor circumstanțelor, inclusiv celor menționate de recurent și a luat în considerare pericolul social al acțiunilor inculpatului și personalitatea inculpatului – a fost atras la răspundere penală de mai multe ori pe fapte similare, la fel, instanța de apel just a luat în considerație faptul că inculpatul fiind legal citat nu s-a prezentat la ședințele de judecată, fiind dispusă aducerea silită a inculpatului de către organul de urmărire penală de 3 ori, deși inculpatul la acel moment cunoștea despre existența cauzei penale, fiindu-i adus la cunoștință ordonanța de recunoaștere în calitate de bănuț, fapt apreciat corect de către instanța de apel ca eschivare de la organele de drept, astfel, stabilind o pedeapsă în limitele Legii penale și echitabilă, ce corespunde atât principiului proporționalității cât și scopului pedepsei penale, astfel se va asigura restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului cât și a altor persoane.

Mai mult, instanța de recurs mai indică că, inculpatul a fost condamnat anterior în baza art. 217 alin. (4) lit. b) Cod penal, fiindu-i suspendată pedeapsa pe o perioadă de probațiune de 2 ani, astfel, fiindu-i stabilită o pedeapsă non privativă, inculpatul nu a conștientizat și nu s-a corectat, mai mult, a săvârșit 2 infracțiuni similare, fapt ce demonstrează că suspendarea executării pedepsei definitive, după cum solicită apărarea, nu este rațională în circumstanțele stabilite pe caz și nu ar asigura scopul pedepsei penale prevăzut de art. 61 alin. (2) Cod penal, care reglementează, că pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, **corectarea** și resocializarea condamnatului, **precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.**

Referitor la argumentul indicat de recurent precum că „instanța de apel nu a motivat suficient aplicarea față de inculpat a pedepsei cu închisoarea reală și nu s-a expus asupra personalității și vârstei inculpatului”, Colegiul penal conchide că instanța de apel a motivat (f.d. 214 - 218 v. I) pe deplin necesitatea stabilirii pedepsei sub formă de închisoare inculpatului, argumentare care Colegiul penal o însușește ca corectă, ce este și conform practicii CEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

7. Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil

necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Conoval Igor în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2021, în cauza penală privindu-l pe **Gherus Victor XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **25 august 2021**.

Președinte

Toma Nadejda

Judecători

Timofti Vladimir

Cobzac Elena